

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 655/2024-25

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľky **MEDIN Plus, s.r.o.**, Kostolná-Záriečie 149, IČO 36 328 855, zastúpenej advokátom JUDr. Eugenom Kostovčíkom, Gelnická 33, Košice, proti rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžfk/68/2021 z 31. januára 2023, sp. zn. 5Sžfk/6/2021 z 22. marca 2023, sp. zn. 1Sfk/53/2021 z 27. septembra 2023 a sp. zn. 1Sžfk/56/2021 z 18. augusta 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavné sťažnosti **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnými sťažnosťami doručenými ústavnému súdu 9. mája 2023 (Rvp 1168/2023), 13. júla 2023 (Rvp 1732/2023), 8. januára 2024 (Rvp 58/2024) a 8. decembra 2023 (Rvp 3037/2023) domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Navrhuje zrušiť napadnuté rozsudky najvyššieho správneho súdu a vrátiť mu veci na ďalšie konanie. Požaduje tiež priznanie náhrady trov konania pred ústavným súdom.

2. Ústavný súd uznesením č. k. PLs. ÚS 24/2023-5 z 24. januára 2024 veci vedené na ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 1168/2023 a sp. zn. Rvp 1732/2023 spojil na spoločné konanie, ktoré je ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1168/2023. Ústavný súd uznesením č. k. PLs. ÚS 6/2024-6 z 24. januára 2024 veci vedené na ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 1168/2023 a sp. zn. Rvp 58/2024 spojil na spoločné konanie, ktoré je ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1168/2023. Ústavný súd uznesením č. k. PLs. ÚS 9/2024-5 z 24. januára 2024 veci vedené na ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 1168/2023 a sp. zn. Rvp 3037/2023 spojil na spoločné konanie, ktoré je ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1168/2023.

3. Ústavný súd v úvode uvádza, že sťažovateľka ústavnou sťažnosťou vedenou pôvodne pod sp. zn. Rvp 1168/2023 napáda rozsudok najvyššieho správneho súdu sp. zn. 1Sžfk/68/2021 z 31. januára 2023, ústavnou sťažnosťou vedenou pôvodne pod sp. zn. Rvp 1732/2023 napáda rozsudok

najvyššieho správneho súdu sp. zn. 5Sžfk/6/2021 z 22. marca 2023, ústavnou sťažnosťou vedenou pôvodne pod sp. zn. Rvp 58/2024 napáda rozsudok najvyššieho správneho súdu sp. zn. 1Sfk/53/2021 z 27. septembra 2023 a ústavnou sťažnosťou vedenou pôvodne pod sp. zn. Rvp 3037/2023 napáda rozsudok najvyššieho správneho súdu sp. zn. 1Sžfk/56/2021 z 18. augusta 2023.

II.

Skutkové východiská

4. Z ústavných sťažností a ich príloh vyplýva, že sťažovateľka mala obchodného partnera v Českej republike (spoločnosť PROTECO PRAHA, spol. s r. o.), ktorý na českom trhu obchodoval s poľnohospodárskymi komoditami dlhé roky a mal v záujme vyviešť zo Slovenska tovar (repku olejnú), pričom ako sprostredkovateľa oslovil sťažovateľku.

5. Repku olejnú mala sťažovateľka nadobudnúť od spoločnosti WELLFIN, s. r. o. Sťažovateľka si uplatnila odpočet dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) z faktúr od dodávateľa WELLFIN, s. r. o., za dodávku repky olejnej.

6. V zdaňovacom období júl 2012 (Rvp 1168/2023), september 2012 (Rvp 1732/2023), máj 2012 (Rvp 58/2024) a august 2012 (Rvp 3037/2023) (ďalej spolu len „kontrolované zdaňovacie obdobia“) sa sťažovateľka zaoberala nákupom a predajom repky olejnej v rámci trojstranného obchodu pre prvého odberateľa, ktorým bola spoločnosť PROTECO PRAHA, spol. s r. o., a druhého odberateľa, ktorým bola maďarská spoločnosť KLANEX Kft. Daňový úrad Trenčín (ďalej len „správca dane“) o výsledku daňovej kontroly vyhotovil protokol z daňovej kontroly.

7. Na základe výsledkov daňovej kontroly správca dane vydal (v poradí prvé) rozhodnutia, ktorými sťažovateľke za jednotlivé kontrolované zdaňovacie obdobia nepriznal nadmerný odpočet DPH a vyrubil vlastnú daňovú povinnosť. Predmetné rozhodnutia boli Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný“) na základe odvolaní sťažovateľky potvrdené. Rozhodnutia žalovaného boli zo strany sťažovateľky napadnuté správnymi žalobami, o ktorých Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „správny súd“) rozhodol tak, že rozhodnutia žalovaného (resp. aj rozhodnutia správcu dane) zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky o odvolaniach žalovaného proti rozsudkom správneho súdu rozhodol tak, že tieto potvrdil.

8. Správca dane zistil, že tovar sa mal od spoločnosti RATMAX s. r. o. (resp. JAMBUL s. r. o.) prostredníctvom dodávateľa WELLFIN, s. r. o., dostať k sťažovateľke, ktorá ho mala následne dodať v rámci trojstranného obchodu odberateľovi PROTECO PRAHA, spol. s r. o., a ten ho mal následne dodať maďarskému odberateľovi KLANEX Kft., ktorý ho mal opätovne bez vykládky v Maďarsku dodať na Slovensko spoločnosti RATMAX, s. r. o. (resp. JAMBUL s. r. o. a DRACKSTORE s. r. o.) Správca dane spochybnil existenciu tovaru (repky olejnej), ktorý mal byť predmetom jednotlivých dodávok.

9. Správca dane rozhodnutím z 5. novembra 2019 podľa § 68 ods. 6 Daňového poriadku sťažovateľke určil rozdiel dane v sume 20 373,46 eur na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2012, a to znížením nadmerného odpočtu zo sumy 21 742,23 eur na sumu 1 368,77 eur, a to z dôvodu porušenia § 49 ods. 1 a 2 písm. a) a § 51 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“) tým, že si uplatnil odpočítanie

DPH z faktúr od dodávateľa WELLFIN, s. r. o., za dodávku repky, pri ktorej neboli preukázané skutočnosti týkajúce sa pôvodu tovaru a reálnej existencie tovaru a zároveň z dôvodu porušenia § 45 ods. 1 písm. a) a § 69 ods. 1 zákona o DPH, keď si uplatnil oslobodenie od dane ako prvý dodávateľ z tovaru, ktorý nebol prepravený druhému odberateľovi (KLANEX Kft.). Rozhodnutím zo 7. februára 2020 žalovaný podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) potvrdil rozhodnutie správcu dane. Správny súd rozsudkom č. k. 11S/30/2020-70 z 13. apríla 2021 zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľka domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 1. februára 2020 (**Rvp 1168/2023**).

10. Správca dane vydal 4. decembra 2018 rozhodnutie, ktorým bol sťažovateľke podľa § 68 ods. 5 a 6 Daňového poriadku určený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2012 v sume 165 091,92 eur znížením nadmerného odpočtu zo sumy 153 753,50 eur a vyrubením vlastnej daňovej povinnosti v sume 11 338,42 eur, keď neuznal sťažovateľovi nárok na odpočet z faktúr od dodávateľa WELLFIN s. r. o. za dodanie repky olejnej (zároveň aj z faktúr od dodávateľa DomStav Slovakia s. r. o.). Žalovaný rozhodnutím zo 7. júna 2019 na základe odvolania sťažovateľky rozhodnutie správcu dane potvrdil. Správny súd rozsudkom č. k. 11S/132/2019-93 zo 7. októbra 2020 zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľka domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo 7. júna 2019 (**Rvp 1732/2023**).

11. Správca dane rozhodnutím z 5. novembra 2019 určil v zmysle § 68 ods. 5 a 6 Daňového poriadku sťažovateľke rozdiel dane z pridanej hodnoty v sume 245 562,42 eur za zdaňovacie obdobie máj 2012 nepriznaním nadmerného odpočtu v sume 244 623,08 eur a vyrubením vlastnej daňovej povinnosti 939,34 eur. Žalovaný na základe odvolania sťažovateľky rozhodnutím zo 7. februára 2020 potvrdil rozhodnutie správcu dane. Správny súd rozsudkom č. k. 11 S/31/2020-75 z 8. júna 2021 zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľka domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného zo 7. februára 2020 (**Rvp 58/2024**).

12. Správca dane rozhodnutím zo 4. decembra 2018 určil sťažovateľke rozdiel dane v sume 481 043,98 eur na DPH za zdaňovacie obdobie august 2012, keď nepriznal nadmerný odpočet na DPH v sume 479 838,02 eur a vyrubil daň v sume 1 205,96 eur s odôvodnením, že sťažovateľka si uplatnila právo na odpočítanie DPH z dodávateľských faktúr vystavených od spoločnosti WELLFIN, s. r. o., za dodanie repky a toto právo vierohodne a relevantným spôsobom nepreukázala, čím porušila § 49 v nadväznosti na § 51 zákona o DPH. Žalovaný na základe odvolania sťažovateľky 11. júla 2019 rozhodnutie správcu dane potvrdil. Správny súd rozsudkom č. k. 11S/150/2019-81 z 9. februára 2021 žalobu sťažovateľky proti rozhodnutiu žalovaného z 11. júla 2019 zamietol (**Rvp 3037/2023**).

13. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „kasačný súd“) kasačné sťažnosti sťažovateľky podané proti rozsudkom správneho súdu ústavnou sťažnosťou napadnutými rozsudkami sp. zn. 1Sžfk/68/2021 z 31. januára 2023, sp. zn. 5Sžfk/6/2021 z 22. marca 2023, sp. zn. 1Sfk/53/2021 z 27. septembra 2023 a sp. zn. 1Sžfk/56/2021 z 18. augusta 2023 zamietol ako nedôvodné podľa § 461 Správneho súdneho poriadku. Kasačný súd zhodne so správnym súdom ustálil, že sťažovateľka neuniesla svoje dôkazné bremeno a nepreukázala splnenie hmotnoprávných podmienok na odpočítanie dane.

III. Argumentácia sťažovateľky

14. Sťažovateľka argumentuje, že kasačný súd jej v namietaných rozsudkoch nedal jasnú a presvedčivú odpoveď na podstatné otázky súvisiace s predmetom právnej ochrany, ktorá sa mala sťažovateľke poskytnúť.

15. V porušení zákona a v podvodnom konaní ide o dve úplne odlišné situácie, ktoré nemožno zamieňať, pretože od toho sa odvíja dokazovanie, rozloženie dôkazného bremena. Ak kasačný súd pripúšťa existenciu dvoch rozdielnych navzájom si odporujúcich skutkových dejov, potom sú rozhodnutia arbitrárne, resp. nedostatočne zdôvodnené.

16. Tvrdenia kasačného súdu sú v extrémnom rozpore so zisteným skutkovým stavom. Sťažovateľka v správnych žalobách, ako aj v kasačných sťažnostiach namietala, že správne orgány postupovali v rozpore s ustanovením § 3 ods. 3 Daňového poriadku, pričom neprihliadli na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo, a listinné dôkazy neboli hodnotené v ich vzájomnej súvislosti s inými dôkazmi, najmä:

i) ak sú faktúry a iné listinné dôkazy súčasťou uceleného logicky previazaného reťazca dôkazov, nebol dôvod pochybovať o ich správnosti a hodnovernosti,

ii) v odpovedi českej daňovej správy (na žiadosť o MVI) bolo potvrdené, že trojstranný obchod prebehol (druhý odberateľ KLANEX Kft. potvrdil prvému odberateľovi PROTECO Praha, spol. s r. o., dodanie tovaru v požadovanom množstve a kvalite a až na základe uvedeného potvrdenia bola preukázaná platba od sťažovateľky pre dodávateľa WELLFIN, s. r. o.), Daňový úrad Bratislava nezistil, že by išlo o fiktívny obchod, vyjadril podozrenie, že spoločnosť RATMAX s. r. o. uskutočňovala karuselové obchody,

iii) správca dane bez racionálneho zdôvodnenia vyslovil záver, že prijatie zamestnanca nemá vplyv a ani nepreukazuje existenciu deklarovaného tovaru,

iv) pani [REDAKOVANÉ] (údajná obchodná zástupkyňa dodávateľa WELLFIN, s. r. o) organizovala nakládky repky, pričom pri jej vypočutí mohla správcovi dane poskytnúť relevantné informácie o priebehu obchodov a prepravy. Nie je podstatné, aký bol vzťah pani [REDAKOVANÉ] k spoločnosti WELLFIN, s. r. o., ale to, že komunikovala so všetkými účastníkmi v obchodnom reťazci. Správca dane je nevypočul, pretože sa jej účasť nepodarilo zabezpečiť, mohol ju však vypočuť už počas daňovej kontroly, čo však neučinil. Rovnako správca dane nevypočul pána [REDAKOVANÉ] (konateľa odberateľa KLANEX Kft., ktorý potvrdil existenciu tovaru) a pána [REDAKOVANÉ] (konateľa spoločnosti PROTECO PRAHA, spol. s r. o.).

17. Namietla, že uvedené argumenty mali pre rozhodnutie podstatný význam, no kasačný súd sa obmedzil len na oznámenie finálneho záveru, že sťažovateľka svoje tvrdenia o dodávke tovaru, resp. jeho existencii oprela o formálne doklady (faktúry, CMR a skladovú evidenciu).

IV.

Predbežné prerokovanie ústavných sťažností

18. V preskúmaných veciach bola spornou otázka, či sťažovateľka preukázala splnenie hmotnoprávných podmienok na vznik nároku na odpočítanie DPH zo sporných faktúr vystavených dodávateľskou spoločnosťou WELLFIN, s. r. o, v kontrolovaných zdaňovacích obdobiach.

19. Vo vzťahu k namietaným rozsudkom kasačného súdu treba poukázať na povahu a špecifiká správneho súdnictva, ktorého úlohou nie je nahradzovať činnosť orgánov verejnej správy, ale len preskúmať zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, teda preskúmať to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených v návrhu rešpektovali príslušné hmotno-právne a procesno-právne predpisy. Správny súd nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky namietaných rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy, teda orgánov inej ako súdnej sústavy (IV. ÚS 127/2012). Z rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že namietaný rozsudok kasačného súdu nemožno hodnotiť izolovane, ale iba v kontexte s rozsudkom správneho súdu a zároveň v kontexte s rozhodnutiami orgánov verejnej správy, ktoré im predchádzali (III. ÚS 702/2021, III. ÚS 557/2022).

20. Ústavný súd konštatuje, že kasačný súd napadnuté rozsudky sp. zn. 5Sžfk/6/2021, sp. zn. 1Sfk/53/2021 a sp. zn. 1Sžfk/56/2021 odôvodnil s poukazom na svoje skoršie rozhodnutie vydané v obdobnej veci sťažovateľky sp. zn. 6Sžfk/32/2021 z 31. januára 2023 (týkajúcej sa iného zdaňovacieho obdobia – apríl 2012). Rozsudok kasačného súdu sp. zn. 6Sžfk/32/2021 z 31. januára 2023 bol podrobený ústavnoprávnemu prieskumu, pričom ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 327/2023-14 z 29. júna 2023 ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

21. Správny súd vo veciach sťažovateľky dospel k záveru, že správca dane zákonným spôsobom viedol dokazovanie s cieľom preveriť reálnosť obchodov deklarovaných spornými faktúrami a snažil sa úplne a presne zistiť skutkový stav veci. Na základe rozsiahleho šetrenia bolo zistené, že nielen u dodávateľa WELLFIN, s. r. o, ale ani na jednom článku obchodného reťazca sa nepreukázala materiálna existencia tovaru. Na základe tejto skutočnosti existovali pochybnosti správcu dane a žalovaného o reálnom dodaní tovaru dodávateľom WELLFIN, s. r. o., uvedeným na sporných faktúrach. Vzhľadom na to, že sťažovateľka, na ktorej spočíva dôkazné bremeno, spoľahlivo nepreukázala, že k realizácii plnenia skutočne došlo tak, ako deklaruje, nemohol byť nárok na odpočet DPH za kontrolované zdaňovacie obdobie uznaný ako oprávnený.

22. Správny súd sťažovateľke vytkol, že okrem formálnych dokladov (zmlúv, faktúr) nepreukázala existenciu tovaru, ktorý mala nadobudnúť od dodávateľa WELLFIN, s. r. o., žiadnymi ďalšími listinami, ktoré by preukazovali, kto a kde repku olejnú vypestoval a ako sa od producenta dostala k sťažovateľke. Sám dodávateľ WELLFIN, s. r. o., uviedol, že žiadnu zmluvu so sťažovateľkou neuzatváral a ani žiadnu prepravu nezabezpečoval, pričom sťažovateľka potvrdila, že nekonala priamo s konateľom dodávateľa, ale s osobou pani [REDAKOVANÉ]. Navyše, v prepravných dokumentoch, ako aj v uzavretých zmluvách sú uvedené viaceré nezrovnalosti, pričom v konaní nebola potvrdená ani preprava tovaru maďarskou prepravnou spoločnosťou v rámci trojstranného obchodu. Faktúry a listinné dôkazy nie sú súčasťou uceleného logicky previazaného reťazca

dôkazov a vzájomne sa nedopĺňajú tak, ako to tvrdí sťažovateľka, a práve naopak, existujú tu oprávnené dôvody pochybovať o ich správnosti a hodnovernosti.

23. Kasačný súd konštatoval, že ani na strane subdodávateľov sťažovateľky po preverovaní vykonanom správcou dane neboli zistené také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali existencii tovaru.

24. Tiež uviedol, že vzťah pani [REDAKOVANÉ] (majúcej podľa sťažovateľky konať za dodávateľa) nebol k spoločnosti WELLFIN, s. r. o., v konaní preverovaním správcu dane zistený (v tomto smere správny súd uviedol, že z dožiadania na Sociálnu poisťovňu vyplynulo, že pani [REDAKOVANÉ] nebola v zamestnaneckom vzťahu s dodávateľom WELLFIN, s. r. o., a ani nevykonávala žiadnu podnikateľskú činnosť, a preto nebolo možné, aby vykonávala činnosť obchodného zástupcu). Z tohto hľadiska preto vyvstáva aj otázka, s akou mierou obozretnosti (aj s ohľadom na objem dodávky tovaru) vstúpila sťažovateľka do obchodného vzťahu s dodávateľom, u ktorého si nepreverila, napr. výpisom z obchodného registra, predložením plnomocenstva alebo iným obdobným spôsobom, či ide o osobu oprávnenú konať za dodávateľa. Správca dane nezostal nečinný, keď predovšetkým lustráciou pobytu, následným bezúspešným pokusom o predvolanie a predvedenie sa mu účasť pani [REDAKOVANÉ] na výsluchu nepodarilo zabezpečiť. Správca dane sa tak vykonaniu dôkazu – výsluchom uvedenej osoby zjavne nevyhýbal, pričom nemožnosť zabezpečiť jej prítomnosť riadne zdôvodnil.

25. Pokiaľ ide o výpoveď pána [REDAKOVANÉ], táto bola správcovi dane poskytnutá v súvislosti s jeho žiadosťou o MVI. Kasačný súd dospel k záveru, že správcovi dane nemožno vytýkať porušenie práv sťažovateľky, ku ktorému by malo dôjsť tým, že nemala možnosť byť prítomná, resp. nebola upovedomená o výsluchu osoby, ktorý bol realizovaný v rámci MVI. V tomto smere kasačný súd bol toho názoru, že na naplnenie požiadavky zachovania práv kontrolovaného daňového subjektu je potrebné umožniť mu predovšetkým s takto obstaranými informáciami sa oboznámiť (ktoré právo sťažovateľke nebolo upreté a napokon túto skutočnosť ani nenamietala). Uvedený výsluch/dožiadanie bolo navyše vykonané v súvislosti s preverovaním zdaniteľných obchodov týkajúcich sa dodania tovaru v rámci trojstranného obchodu, t. j. netýkalo sa priamo dodávateľsko-odberateľského vzťahu medzi sťažovateľkou a jeho dodávateľom WELLFIN, s. r. o., ktorého preverovanie bolo z hľadiska sťažovateľkou uplatneného nároku na odpočítanie dane rozhodujúce. Napokon z výpovede pána [REDAKOVANÉ] ako konateľa KLANEX Kft. nevyplynuli žiadne také bližšie skutočnosti (a neboli ani predložené žiadne doklady), ktoré by nasvedčovali či už preprave, alebo samotnej existencii tovaru, s ktorým mala sťažovateľka obchodovať. Obdobne to platí i pre závery daňových orgánov a napokon i krajského súdu vo vzťahu k požiadavke na výsluch [REDAKOVANÉ], konateľa spoločnosti PROTECO PRAHA, spol. s r. o., ktorá sa (v rámci trojstranného obchodu, ktorý nie je predmetom vyrubenej dane za kontrolované zdaňovacie obdobia) na zdaniteľných obchodoch sťažovateľky podieľala formálne, t. j. bez osobnej účasti pri nakládkach a vykládkach tovaru, tovar mal ísť na neexistujúcich vozidlách priamo zo Slovenska do Maďarska. Za tohto stavu preto kasačný súd postup správcu dane, ktorým (už vo vlastnej réžii, na vnútroštátnej úrovni) opätovne nepristúpil k výsluchu pána [REDAKOVANÉ], resp. [REDAKOVANÉ], nevyhodnotil ako taký, ktorým by mohlo dôjsť k porušeniu práv sťažovateľky, resp. mohol mať vplyv na zákonnosť rozhodnutí daňových orgánov.

26. Pokiaľ sťažovateľka namietala okolnosti týkajúce sa prepravy tovaru, kasačný súd uzavrel, že spochybnenie prepravy nebolo jediným, ale jedným z viacerých zistení, ktoré indikovali absenciu

materiálneho základu deklarovaného plnenia, t. j. nešlo a ani daňovými orgánmi nebolo hodnotené ako rozhodujúce zistenie, o ktoré by opierali svoj záver o nesplnení podmienok na odpočítanie dane.

27. Daňové orgány (a napokon i správny súd) svoje závery o nemožnosti priznať odpočítanie dane sťažovateľke v súvislosti s deklarovanou dodávkou tovaru – repky od spoločnosti WELLFIN, s. r. o, kvalifikovali a vyhodnotili (s náležitým podložením skutkovými zisteniami) ako nesplnenie zákonom ustanovených hmotnoprávných podmienok na odpočítanie dane v zmysle príslušných ustanovení zákona o DPH. Kasačný súd pritom nespochybnil, že daňové orgány či už v procese daňovej kontroly, ale i v samotných rozhodnutiach vydaných vo vyrubovacom konaní (popri už zmienenom dôvode brániacom priznaní odpočtu dane) uvádzali i úvahy o možnom zapojení sa sťažovateľky do podvodného konania. Išlo však o tvrdenia, ktoré súviseli s ich zisteniami viažucimi sa na nepreukázanie existencie tovaru a ktoré nasvedčovali tomu, že ide o fakturačný (fiktívny) obchod bez reálneho materiálneho základu a ekonomického opodstatnenia. Daňové orgány pritom v priebehu daňového konania ani vo svojich rozhodnutiach nepredostierali úvahy o možnej účasti sťažovateľky na tzv. karuselových podvodoch (pri ktorých by sa dalo vychádzať z existencie tovaru). Napokon správny súd v odôvodnení rozhodnutia na už uvedené reagoval, keď aj s poukazom na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie a kasačného súdu dôvodil subsidiaritou skúmania podmienky účasti (vedomosti) daňového subjektu na daňovom podvode vo vzťahu k nevyhnutnosti splnenia hmotnoprávných podmienok pre priznanie nároku na odpočet DPH. V prípade, ak hmotnoprávne podmienky na odpočítanie dane nie sú zo strany sťažovateľky preukázané, nie je dôvodom na zamietnutie odpočítanie dane daňový podvod (ktorý by prichádzal do úvahy v prípade splnenia hmotnoprávných podmienok na odpočítanie dane) a nebolo ani potrebné skúmať predpoklady na posúdenie veci ako daňového podvodu.

28. Ústavný súd konštatuje, že medzi namietanými rozsudkami kasačného súdu a namietaným porušením práv sťažovateľky niet príčinnej súvislosti. Rozsudky kasačného súdu sú jasne a dostatočne odôvodnené, nie sú poznačené zjavným omylom či už v skutkových zisteniach, alebo v právnom posúdení. Z uvedeného dôvodu preto ústavný súd ústavné sťažnosti sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. novembra 2024

Robert Šorl
predseda senátu